

NAGS- messa på

Anja Karlsvik smilte godt, og det skulle bare mangle, tombolaen gikk godt og messa var et godt sted å være både for arrangørene, utstillere og publikum. - Som i løpet av de tre dagene arrangementet varte møtte opp i et antall på noe i underkant av to tusen. Det var ikke så mye spennende nytt å se, men vi fikk som vanlig mye hyggelig prat med kjente og ukjente steininteresserte. Og så er vi i STEIN selvsagt fornøyd med alle de bladene vi ble

Oppdal

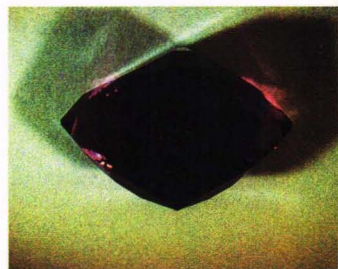
av med. Det er godt å få lettet det store lageret litt.

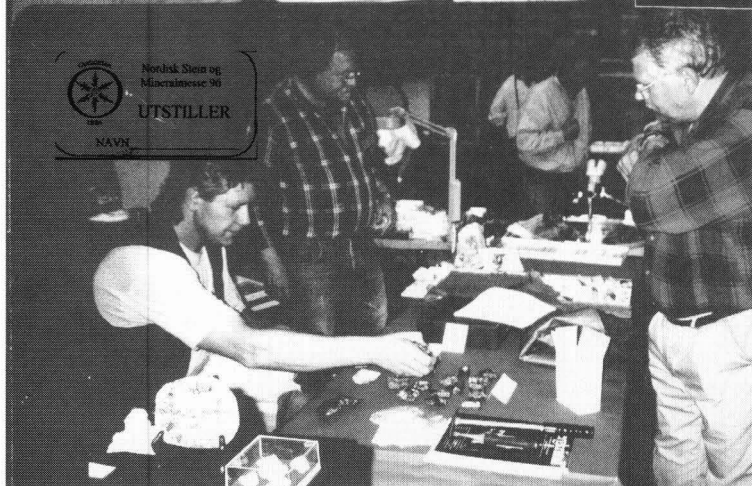
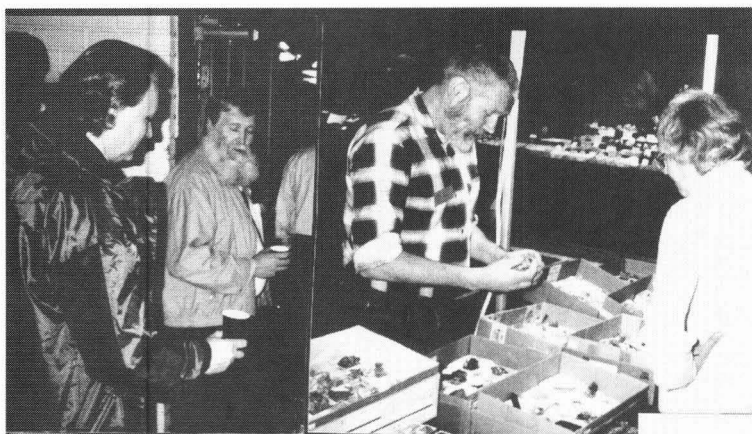
Prisen for messas fineste stuff var det Svein O. Haugen som dro avgårde med, en sølv/sinkblendestuff som var ganske så spesiell, - fin specialsnekret, fløyelsrødforet kasse hadde den også.

Rolf Hansen sto for den beste slipen, utrolig hva han hadde fått ut av en «ametystbit» han hadde ervervet fra Arne Moløkken. Ametysten er fra Løten, fra den etterhvert kjente veiskjæringa. Den har noen inneslutninger, ser nesten ut som jerntråder. Det er trolig disse som gir de ekstra fine sprakende refleksene.

Ellers så gikk prisen for beste messestand til Edda Mork. Det er ikke første gangen, likevel høyst fortjent.

Mo i Rana som målte 13 cm og veide 2,5 kg og en pen og hel feltspat og en fin men litt depressiv kvartsstoff fra Kiruna hos Bjørn Holt (se foto f.g.s.). Hellanditt og manganocolumbitt (funn fra 1993) fra Kragerø hadde Trond H. Spillhaug med seg, pene saker. Sigmund Riise hadde noen sjeldent estetiske stilbittkuler (til 1cm) på adular fra Åmotsdalen/Dovre. (Fotoet ble riktig så bra, stoffen kommer på trykk ved en seinere anledning.) Chris Holstad som nesten alltid har noe artig å vise fram, hadde pen elbaitt fra Dyskaret, Rana. Ellers la vi godt merke til;

-fine vesuvianstuffer fra et funn i 1989 fra Myrseter, Buskerud på stand 43,

-bra Seilandmateriale på stand 48,

- at månesteinen på stand 21 var av beste klasse.

Arrangementet som sådann var prikkfritt gjennomført fra Oppdalittens mange frivillige. Flere utstillere berømmet den servicen de ble til del. Fri bespising frokost og middag står det glans av. Godt var det også.

En trivelig steinhelg!

ghw

Prisen for beste stemmeprakt ville ha gått til Kristian Svendsli om den hadde eksistert, - han dro noen riktig fine og sikkert betimelige salmer både lørdag og søndag. Røsten som bar godt i den store hallen var like klar som Kristians egen bardukvarts (35 x 17 cm) som er avbildet nede til høyre. (Christian Quarts). Broderen Magnus var heller ikke snau på kvartsen. En nesten helt uskadet enkeltkrystall fra Tinnsjøen, Telemerk, målte nesten 40 centimeter. Ellers så så vi et godt voksent epidotkrystall fra Båsmofjæra,

